

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква обстоятелството, че Комисията е превишила правомощията си и е нарушила приложимите разпоредби от правото на Съюза, като е определила сумата, дължима на Унгария за частично възстановяване на националната финансова помощ, предоставена през 2011 г. на организациите на производителите на плодове и зеленчуци.

Според жалбоподателя правото на Съюза не дава възможност на Комисията в рамките на решението относно частично възстановяване от Общността на предоставената национална финансова помощ в съответствие с член 103д от Регламент (ЕО) № 1234/2007, ⁽¹⁾ на организациите на производители на плодове и зеленчуци, да разреши възстановяването само до размера на сумите, които към момента на подаване на заявлението за разрешаване на национална помощ унгарското правителство е посочило като „оценъчни“ или „прогнозни“.

Жалбоподателят счита, че в съответствие с член 103д от Регламент № 1234/2007 разрешението, предоставено от Комисията във връзка с националната помощ, се отнася до предоставянето на тази помощ, а не до определянето на максимален размер от страна на Комисията на помощта, която може да бъде отпусната. Според жалбоподателя този максимален размер се определя по недвусмислен начин в Регламент № 1234/2007, съгласно който националната помощ не може да надхвърля 80 % от финансовите вноски в оперативния фонд на членовете или на организациите на производители.

Правилата относно частичното възстановяване на националната помощ от Общността не дават възможност на Комисията в рамките на разрешаване на частично възстановяване да определи като максимален размер на възстановяването сумата, която държавата членка е посочила в своето заявление за разрешаване, било то като общ размер на помощта или като размер на помощта, отпусната за всяка една организация на производители. Това е така, още повече че унгарското правителство е посочило, че ставало въпрос за предварителни или прогнозни суми.

Също така жалбоподателят твърди, че Комисията е оправомощена да провери дали действително предоставената помощ не е надхвърлила посочения по-горе максимален размер от 80 %, и дали исканото възстановяване не надхвърля 60 % от предоставената помощ, но не и да налага като максимален размер на възстановяването сумите, посочени в заявлението за разрешение, особено когато в заявлението е бил подчертан предварителният или оценъчен характер на сумите. В случай че по определени причини през годината бъде изменен размерът на отпуснатата на организация на производители национална помощ, частичното възстановяване от Общността трябва да съответства на действително предоставената помощ, при условие че са изпълнени съответните изисквания на правото на Съюза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (ОВ L 299, стр. 1).

Жалба, подадена на 6 януари 2014 г. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет

(Дело T-14/14)

(2014/С 71/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Техеран, Иран), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Техеран), Khazar Shipping Lines (свободна търговска зона Анзали, Иран), IRISL Europe GmbH (Хамбург, Германия), IRISL Marine Services and Engineering Co. (остров Кешм, Иран), Irano — Mir Shipping Co. (Техеран), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Техеран), Shipping Computer Services Co. (Техеран), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Техеран), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Техеран) и Valfajr 8th Shipping Line Co. (Техеран) (представители: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister, и M. Taher, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 46) и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1),

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет основания.

1. Първото основание е изведено от липса на правно основание за налагането на спорните мерки, тъй като критерий за вписването била връзката с първия жалбоподател (IRISL), чиято жалба за отмяна била неотдавна уважена.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът нарушил оправданите правни очаквания на жалбоподателите, както и принципите на съобразяване с целта, на правна сигурност, *non bis in idem*, *res judicata* и на недопускане на дискриминация.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът нарушил правото на защита на жалбоподателите, тъй като не информирал IRISL или другите жалбоподатели за намерението си да наложи спорните мерки и не предоставил на жалбоподателите възможност да изразят становище.

4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че със спорните мерки се нарушават основни права на жалбоподателите, и по-специално правото на зачитане на доброто им име и на собствеността им.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че като приел спорните мерки, Съветът злоупотребил с правомощията си, тъй като визирането на IRISL и свързаните с него дружества въпреки постановено от Съда решение не можело да представлява надлежно упражняване на правомощия.

Жалба, подадена на 20 януари 2014 г. — HTTS и Bateni/Съвет

(Дело T-45/14)

(2014/C 71/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Хамбург, Германия) и Naser Bateni (Хамбург) (представители: M. Schlingmann и F. Lautenschlager, Rechtsanwälte)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Първият жалбоподател иска от Общия съд:

- частично да отмени Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото същото се отнася до него,
- частично да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото същият се отнася до него, и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, направени в рамките на производството по-специално от първия жалбоподател.

Вторият жалбоподател иска от Общия съд:

- частично да отмени Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото същото се отнася до него,
- частично да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото същият се отнася до него, и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, направени в рамките на производството по-специално от втория жалбоподател.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е изведено от неправомерност и неприложимост на изменените текст на Решение 2013/661/ОВППС и на Регламент (ЕС) № 267/2012 ⁽¹⁾ с оглед на член 277 ДФЕС:

— в това отношение жалбоподателите по-специално твърдят, че Съветът е изменил правното основание за вписването на жалбоподателите в списъка на подлежащи на санкциониране лица. Като изменил правното основание, Съветът очевидно злоупотребил с правото си на преценка.

2. Второ основание е изведено от нарушение на правото на ефективна съдебна защита и на задължението за мотивиране:

— жалбоподателите по същество поддържат, че Съветът не е мотивирал в достатъчна степен вписването им в списъка с подлежащи на санкциониране лица. Главните съображения за приемането на решението на Съвета били лишени от каквото и да било основание.

3. Третото основание е изведено от неоснователност на вписването на жалбоподателите в списъка с подлежащи на санкциониране лица:

— в рамките на това основание жалбоподателите твърдят, че изтъкнатите от Съвета мотиви по същество не обосновават вписването на жалбоподателите в списъка с подлежащи на санкциониране лица.

4. Четвърто основание е изведено от нарушение на правото на собственост, на свободата на стопанска инициатива, на правото на зачитане на семейния живот, както и на принципа на пропорционалност:

— на последно място жалбоподателите твърдят, че вписването им отново в списъците с подлежащи на санкциониране лица нарушава правото им на собственост и на свободна стопанска инициатива, както и правото на зачитане на семейния живот на втория жалбоподател. Те считат, че вписването им в списъците с подлежащи на санкциониране лица представлява непропорционално засягане, което не е подходящо за постигането на целите на обжалваните актове и във всички случаи надхвърля необходимото за осъществяването им.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).